

Почеле Спасовданске свечаности у Херцег Новом, Владика Кирило богослужио на Топлој

У присуству великог броја вјерника обиљежена је храмовска слава цркве Светог Спаса на Топлој.

Свету архијерејску литургију служио је Епископ буеносајрески и јужноцентрално-амерички господин Кирило, са свештенством.

У бесједи епископ Кирило је казао да су се Христовим Вазнесењем свијет коначно увјерио да је он дошао одозго од Оца, јер су га видјели како одлази на Небо:

– То је био задњи камен, који је коначно саставио мозаик у њиховој вјери, да је спаситељ свијета био међу нама и да се вратио Оцу. Њихова проповјед ће почети када приме силу с висине на дан Педесетнице, што је тема будућих

празника. Припремајући се за празник прочитао сам бесједе наших светих отаца. Мислим да то лијепо описује и назив празника у нашој Српској православној цркви а то је Спасовдан. Тај јединствени назив лијепо пристаје овом празнику. На овај дан Спаситељ је завршио свој домосторој спасења. Сјео је с десне стране Оца. Што је он мистагошки гледано урадио? Он је дошао од Оца и вратио се оцу. Завршио је свој архијерејски ход, тако описује наш велики ловћенски Тајновидац говорећи – „Од твога су хода свешенога богохулни срушени олтари. Земља слави свога спаситеља“. Који је то ход? Управо тај који је Христос завршио на Спасовдан, на Вазнесење своје. Дошао је од Оца и враћа се своме Оцу. Говорећи о празнику морамо обухватити све празнике. У посланици Ефесцима Св. Апостол Павле када описују, како је Бог стварајући свијет стварао Цркву. Које је достојанство Бог у Христу даривао нашој природи? Више свих ангела, архангела – вазнео је нашу природу и призвао и нас да учествујемо у том његовом ходу. Призива да се вратимо у њедра Оца свога из којег смо изашли својом грешком. Што је Христос урадио? Један литургијски ход вјечног Архијереја из олтара, из престола Господњег, како га Његош описује, да је узнијет више небеса. Долази к нама, силази у ад, побјеђује смрт и враћа се опет том непокретном покретачу, како то мудри философ Аристотел говори о Богу! То је личност Бога Оца, на коју Христос указује својим ученицима, како ће им Отац послати Духа Светога послѣ његовог Вазнесења.

Немојмо да се хватамо за земаљске стари, да се уздамо у земаљско. Доласком у тијелу Христос је показао поријекло нашег живота. Није онако како је то Дарвин говорио!

Било потребно да дође Спаситељ, да покаже одакле смо ми, да је наш нови живот у Христу Богу.

Ја сам и сам био научник, јер су је неки узалудни људи увели као замјену за религују. Христос је учинио први архијерејски ход а други ће бити када дође да суди људима. Говорио је томе да је Црква сав закон твари, који има у себи, у својој литургији...Овај празник је и тужан. Посљедњи моменат пред Вазнесење ученици су говорили остани са нама! Ако ја не одем – дејство нашег Бога неће бити комплетно. Мора да буде тројично Отац, Син и Свети Дух. Владика Николај је говорио да су се ученици обрадовали како се он лагано, као ластавица на облаку уздигао на Небо, јер су се увјерили да је он дошао с Неба. Живећи у заједници сами се спасавамо да је литургијска заједница круна сваке наше молитве и мора бити квалитативна. Господ је говорио да је Царство небеско унутра, у вама. Преподобни Серафим Саровски је говорио да смо сви на крштењу – стицањем благодати добили Духа Светога

, да се умножи, учествујући у светим тајнама, молитвама држећи своја срца горе. Овај празник нас позива да живећи на земљи мислимо о Небу. То је то Вазнесење. Наш живот је сакривен у Христу, у Богу, који ће се јавити када дође пуноћа времена. До тада ми својим смјерним, благочествим животом требамо да стичемо ту благодат, чувамо и умножавамо међу својим ближњим, својој фамилији, друштву и граду и тиме ћемо најбоље допринијети да побијеђује увијек добро а не зло у овом свијету, поручио је епископ Кирило.

Он је подсјетио да је храм око кога је саграђен град Херцег Нови је напунио више од 300 година, и није ни случајно што је баш овај дан Вазнесења Христовог дан града Херцег Новог, уз наду да ће садашња управа овај дан и озваничити као званични Дан Општине Херцег Нови. Због тога што је природа овдје толико лијепа да човјек заиста пада у искушење да се веже за то земаљско, да ужива у тој благодати коју вам је Бог овдје дао. Ја вам заиста завидим, свима који живите овдје у Боки Которској, ово је једно од најљепших мјеста на земљиној кугли, и зато вам је дао Вазнесење као славу, да мислите о Небу, да на овом рајском предјелу благодарите тога који вам је то даровао, дародавцу свих добара, и да мислите о небу.

Архијерејски намјесник херцеговски отац Радомир Никчевић пожелио је добродошлицу нашем Владици.

– Ми њега овдје и не доживљавамо као госта, јер ево како је рекао Матија Бећковић у негдје у некој својој пјесми „онај ко је најдаље отишао, најближе је остао“, а наш Владика је овдје служио за Богојављење. Ми имамо владика који су ту надомак руке, па нису били задњих пола године или колико има од Богојављења, а наш Владика је из далеке Латинске Америке стигао ево већ у задњих пола године два пута да служи у овом храму. Зато му благодаримо и заиста га истински волимо. И ваше присуство то потврђује, да се увијек радујемо његовом доласку. Е, сада – пошто он често зове да дођемо код њега, то је већ мало теже. Ја сам обећао, мало смо се шалили, па је Владика рекао: „Радомире остави Боку, ево ти читава Куба!“; да ми да да будем на Куби свештеник. Ја ћу отићи на Кубу једног дана надам се ако Бог да живота, али Владици желимо да успије јер је добио, могу слободно да кажем, једно од најтежих времена које је добио један архијереј наше цркве, зато што је добио послушање од Светог Сабора, који га је изабрао на предлог нашег митрополита Амфилохија почившег, да скупља остатке нашег народа у Латинској Америци. И, не само да скупља остатке нашег народа у Америци, негхо да буде мисионар и просветитељ домицилног народа који тамо живи. Он то ради са великим стрпљењем, љубављу и успјехом, и ми му и на томе

благодаримо, јер има доста бокељских породица, оних који су одавде морем отпловили до Латинске Америке, чији потомци данас живе широм Латинске Америке у разним државама, и Владика о свима њима молитвено брине и увијек су и врата његовог срца и врата храмова наших тамо отворена за њих, то сигурно знамо.

Постоји једна трвдња, сјећам се да сам некад као дјечак члитао, пошто сам се интересовао за спорт, да је „Бока јуниорс“ који је један од најбољих аргентинских, и уопште латиноамеричких клубова, добио име по Боки и да су прве „крпењаче“, прве лопте у Латинску Америку донијели одавде наши Бокељи, који су учествовали и у изградњи првог православног храма у Аргентини. Сјећам се да сам и читао и да су Маје који су старосједиоци Латинске Америке, такође имали некакву врсту игре, претече кошарке, ако се не варам, али онај ко изгуби није добијао сребрну медаљу него је остајао без главе. Врло сурова игра, али многи кажу за Маје који су били старосједиоци тих простора, да су они на неки начин и претече хришћанства јер су били моногамисти, нијесу се женили, имали су изузетну културу...

Драги Владико, добро сте нам дошли. Увијек овдје имате отворено наше срце, ми се овдје трудимо, ево ви то видите, да живимо као једна породица и заиста оно што одваја Херцег Нови од осталих градова, то је тај покушај да сви живимо као једна породица. Ја сам обишао доста свијета, али овдје сам примјетио оно што одликује ове људе је да када знају да се једна породица радује приновом, или неким правим разлогом, онда се радује читав град. А, када неко страда, онда страда читав град. То су већ одлике једне заједнице мало дубље од обичних друштвених заједница.

Видите да су ту људи из Општине и није случајно да је овај град добио Орден Светог Саве првога реда, једини град са простора бивше Југославије који је добио тај орден. Сигурно су то заслуге прије свега оснивача и предака који су нам сачували ове храмове, јер нећете нигдје наћи на мањем простору више – готово стотину православних храмова. Мало ћете наћи примјера да се у једном граду са овако малим бројем становника тако ревносно служи. Наша браћа овдје у намјесништву херцеговском редовно служе литургије, па се деси да се једне недеље или празника служи у овако малом граду по 15 литургија, 15 служби. Овај град и уопште Бока, они су надојени предањем, надојени су оним што даје истинске и праве вриједности. Хвала Вам Владико, увијек сте добродошли, и сјетите се у Вашим молитвама, помињите нас, поздравите нам наше Бокеље и наше Црногорце, Србе уопште Србе који живе у вашој епархији. Жеља нам је, можда се некад и деси, да дођемо уз помоћ

наше градске управе да Вас посјетимо и да Вам захвалимо на Вашим посјетама код нас, поручио је протојереј ставрофор Радомир Никчевић.

Свету Архијерејску литургију саслуживало је свештенство херцеговско. Служби је присуствовао ефендија Хусеин Хоџић, предсједник Исламске заједнице Црне Горе за Боку и Будву.

Појао је црквени хор.

Вечерња служба је у 18 часова, а услиједиће традиционална Спасовданска Литија ка Белависти гдје ће бесједити владика Кирило, а уз пут је планиран наступ културно умјетничких друштава. Литија ће потом опходити ка шеталишту назад до цркве Светог Спаса.

Програм прославе биће настављен до недеље када ће архијерејску литургију у цркви Св. Спаса у 9 часова служити Митрополит Црногорско приморски Јоаникије са бројним свештенством.

mitropolija.com